

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Potovanje cesarjevo.

Gradec 5. julija.

Po slavnostni predstavi dal si je cesar v redutni dvorani deželnega gledališča predstaviti vse osebe, ki so sodelovale pri živih podobah, ter jim je izrazil Svoje najvišje pripoznanje za izvrstno njih zvršitev, posebno poudarjaje njihovo zgodovinsko sličnost. Cesar je odličil več oseb z ogovori.

Včeraj jutro od 6. do 9. nadziral je cesar pehotne polke 27, 37 in 87 ter njihove vaje; častništvu in moštvu izrekel je po končanih vajah Svoje najvišje zadovoljstvo. Na to je obiskalo Nj. Veličanstvo Kleinoschegovo tovarno za šampanjec, katero je na drobno pregledal ter se dal poučiti o marsičem. Pil je tudi ponudeno Mu pijačo, zaužil mrzel zajutrek ter zabeležil Svoje ime v spominsko knjigo. Izrazivši Svoje pripoznanje rodbini Kleinoscheg, zapustil je dvorano mej burnimi pozdravi zbrane množice.

Potem je obiskal cesar grofovsko družino Herberstein v njenem zgodovinsko znamenitem gradu Eggenberg pri Gradci. Zbrana družina dočakala Ga je pri portalu ter Ga odvedla v notranje prostore, kjer si je ogledal vse dragocene in mnogobrojne znamenitosti ter upisal Svoje ime v spominsko knjigo. (Govori se, da hoče cesar ta grad kupiti za cesarjeviča Rudolfa.)

Nj. Veličanstvo podalo se je potem v osrednji zavod usmiljenih sester, kojega je natančno pregledal, kakor tudi z njim spojeno oskrbovalnico otrok. Mej živahnimi pozdravi otrok, ki so bili v poslopji razpostavljeni, zapustil je cesar ta zavod ter je bil po vseh ulicah burno nazdravljen.

Popoludne obiskal je presvetli cesar deželno orožnico, kjer se je posebno zanimal za zbirko pušk in za voz cesarja Friderika III. z druge polovice 15. stoletja. Nadalje si je ogledal mestno

požarno stražo, Joanneum, zavod za gluhoneme, ter deželno veliko realko.

Ob 6. zvečer bil je dvorni diner, h kateremu je bilo povabljenih tudi mnogo deželnih poslancev ter mestnih odbornikov.

Slavnostni ples, ki ga je priredilo Graško mesto v čast navzočnosti Nj. Veličanstva v redutnej dvorani deželnega gledališča, izpal je sijajno. Nj. Veličanstvo podalo se je ob polu devetih peš iz dvorca v gledališče, koder Ga je živahno pozdravljalo zbrano ljudstvo. Mestni župan na čelu mestnim odbornikom vzprejel je cesarja, ki je ustopil v plesno dvorano s soprujo župana dr. Kienzla. V cesarskem salonu, kjer je bil postavljen bogato z zlatom obšit rudeče-baržunast baldakin v renaissance-slogu, imel je cesar cerkle, ter je odličil celo vrsto gospij in gospodičin z milostnimi ogovori. Prostori so bili jako okusno in bogato okrašeni, ravno tako tudi toalete izborna krasne. Nj. Veličanstvo se je zanimalo za ples in živahno gibanje ter je zapustilo dvorano po enournem bavljenji.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. julija.

Iz **Kopra** se poroča, da je ondudkajšnje okrajno glavarstvo iz avstrijskih dežel iztiralo znanega italijanskega naravoslovca in vseučiliškega profesorja Domenika Lovisato, kateri je bival pri svojih sorodnikih na otoku Izli (Isola) ter se bavil z geološkimi raziskavanji. Na to pa se je podal italijanski generalni konzul Durando k deželnemu namestniku, kjer je dosegel, da se sme iztiranec še nekoliko časa muditi v Trstu. Nagib iztiranja imenuje se govor, ki ga je imel rečeni profesor pred kratkim v Vidmu o svojem potovanji po Patagoniji. Lovisato je porojen Istrijanec, a sedaj italijanski državljani.

Trgovinska zbornica **Lvovska**, obravnavša načrt novega volilnega reda, sklenila je v

zadnji seji ministerstvu priporočati osnovo dveh novih volilnih razredov (za veliko trgovino in veliko industrijo) z dvema zastopnikoma v vsakem razredu, ter ob enem izrekla, da je po trgovinskem ministerstvu nameravana oddaja volilnih listov po občinah za Lvovski volilni okraj neprimerna.

V **tirolskem** deželnem zboru odgovoril je deželni namestnik na interpelacijo glede upeljave nemščine v južnih Tirolah v tem smislu, da se je to zgodilo na zahtevanje dotičnega učiteljstva samo iz praktičnih vzrokov; glede podržavljenja zasebne ljudske šole v Tridentu pa je dejal, da se vlada čuti primorano državljanom podati priliko, da zamorejo tudi izven ozkih italijanskih jezikovnih mej avstrijske države iskati si kruha, za kar pa treba znati nemški.

Vnanje države.

Po vsej **Srbiji** je razburjenost jako velika. Glavni vzrok temu so pač predstoječe volitve, od kojih izida zavisí obstanek ali propad sedanje vlade. Časniki, osobito opozicijski, pišejo že v takem tonu, kakor da bi stala država pred revolucijskimi gibanjem. Mej drugimi objavlja na pr. „Samouprava“ „perzijske liste“, v katerih se imenuje (perzijski) vladar orodje ljudstva, kateri se je po slednjega volji povzdignil na prestol in se more tudi jednako strmoglaviti. „Ti vladar,“ pravi se v omenjenih listih, „nesi bil tako visoko povzdignjen, da bi po nas jahal.“ — Pravosodni minister Radović ustanovil je posebno sodišče v Nišu, katero ima uravnati in dognati zemljiške pravde mej Srbi in Turci. — Vlada bode poslala podpolkovnika Franasevića k mančvrom v Chalons meseca avgusta.

V **bolgarskih** krogih je močno osupnil izredni vzprejem, ki ga je doživel Aleko paša pri sultanu v Carigradu. Opozicija proti sedanji vladi pričakuje v povratku kneza Aleksandra znamenje neizbežljive premembe vladinih odnošajev, in sicer s tem večjo nestrpljivostjo, ker se po poročilih iz vzhodne Rumelije ondudkajšnje razmere utrjujejo, dočim se v Bolgariji vedno bolj zamotavajo. — Iz Sredca se poroča, da bode general Ernroth zopet prevzel vodstvo bolgarskih poslov in sicer kot

LISTEK.

Nevski prospekt.

(Povest, ruski spisal Nik. Vas. Gogolj. Poslovenil Y.)

(Dalje.)

Množica se je bila razšla, ulice so bile mirnejše; krasotica se ozre, zazdela se mu je, kakor bi krilat nasmeh bil poigral jej na ustnih. Stresnil se je ves, pa ni veroval ni lastnim očem. Ne, svetilnica je s svojo kanljivo svetlobo malo pomudila se na nje obličji, zato je nekaj nasmehu podobnega posvetilo se na nje ustnih; — ne, prav svojim zmocenim mislim je bil torišče. Ali vender — sapa mu je zaostala v prsih, vse v njem se je premenilo v neumorljiv strah, vsi njegovi čutje so užgali se, vse je pred njim zavilo se v nekovo meglo; hodišče pod njim se je dvigalo, vozovi s konji vred so se mu zdeli, da neprenehoma poskakujó, most se je razklepal in obok je pokal, dom je stal narobe, stražarjeva stajnica se je premikala vstric njega; stražnikova helebarda pa mu je trepetala v oku, — trepetala oku v zenici. Vse to pa je vzbujal le ta po-

gled, le nežne glavice prizor. Ni slišal — ni videl, niti čutil ni ničesar, ko je dihal za lehkimi stopinjami vabljivih nog, le skrbel je, kako bi sam stopinje ubral po svojega srca utripu. Časi pa časi je v njem oživel dvom: ali je nje obličje res tako mično ali ne, a malo se je ustavil vselej; pa utriploče srce, nezmogljiva moč in vseh čutov burnost je gnala ga naprej. Niti videl ni, da je pred domom s štirimi nadstropji, s štirimi vrstami oken, ognjeno svetlih oken, ki gledajo vanj, in da so na uhodišči vrata, ki mu kaže svoje železno trkalo. Videl je, da je krasotica pobegnila mu na stopnice, ozrla se, s prstom prekrižala se in dala mu znamenje, da bi šel za njo. Koleni ste utripali mu; čuti in misli so se mu užgale; goreče radosti žarki so neubranljivo ostro prodrli mu v srce. Ne, to ni slepota! O Bog! kaka sreča to trenutje! Kak čudovit život v dveh minutah!

Ali ni le sen vse to? — Le-ta, katere čaralnemu pogledu bi bil rad dal vse svoje življenje — in da se sme približati nje bivališču, to bi mu bila neizrekljiva blaginja, — ta ma je bila udana: pogledala ga je bila! Stekel je na stopnice, ni imel nikakešne pozemske misli; ni ga bil razgrel po-

zemske strasti plamen, — ne, čist je bil to trenutje in nedolžen, kakeršen je nesmeli mladenič, ki živi v njem nestanovita duševna potreba ljubavi. A to, kar bi v pohudobljenem človeku vzbujalo drzovite misli, prav to je tem izdatnejše jasnilo mu čutje. Ta zaupnost, katero mu je bilo pokazalo slabotne krasotice bitje, — ta udanost mu je naložila ukaz junaške strogosti, — ukaz, da mora biti veren vsem nje zahtevam. Želel je le, da bi te zahteve bile kolikor je možno težavne in zamudne, zato, da bi jih zvrševal s posebnim trudom svojih močij. Ni dvomil, da je nekova tajna in važna okolnost neznanke obudila misel, ka se zaupa njemu; da bode gotovo od njega zahtevala kako posebno postrežbo, a že je v sebi čutil moč in odločnost na vse.

Stopnice so se vile, z njimi vred pa so sukale se tudi njega bistré misli.

„Varno stopajte!“ — zazvuči glas, kakor kaka plunka — in zopet se trepet probudí po vseh njegovih žilah. Na temnej višini četrtega nadstropja neznanke potrka na duri; duri se odpró in oba stopita dalje. Neka ženska, dosti poštena po vnanjosti, prišla jima je naproti s svečo v roci, ali pogledala je Piskareva čudno in ostro tako, da je moral oči

„sovet“ kneza Aleksandra. General Ernroth, prouzročitelj zadnje ustavine spremembe, bil je že pred dvema letoma vojni minister v kabinetu Karavelov-Cankov, pa je portfelj odložil, ker se ni razumel z diplomatičnim agentom ruskim, Hitrovom.

V belgijski prestolnici vršili so se v ponedeljek večer razni pojavi prebivalstva Bruselskega in njega okolice za revizijo 47. člena ustave, zadevajočega razširjenje volilne pravice. Predsedniku kamore izročila se je peticija; poslancu Jansen-u pa, ki je imel pohvalno vzprejeti govor, addresso. — Minister prvosednik Hemskeerk je postavil specialen odsek, ki se ima baviti z načrtom revizije ustave, katerega glavne točke so: 1. Jasna in nedvomljiva definicija pravic prestolonasledstva, da se dežela obvaruje vsakeršnih iznenadenj. 2. Odpravi naj se določba, ki daje volilno pravico samo državljanom neposredne davke plačujočim, da se mogó tudi tako zvane kapacitete in rokodelski mojstri vzprejeti v volilno listo. 3. Popolno prenovljenje generalnih držav v dobah štirih ali petih let. 4. Prenaredi naj se sistem deželne brambe tako, da se upelje osebna in obligatorična vojaška služba. 5. Določba, ki zahteva za spremembo ustave večino dveh tretjin, naj se zamenja z manj strogo. —

Dopisi.

Iz Gorice 4. julija. [Izv. dop.] Včerašnja volitev za slovensko veliko posestvo pokazala je zopet, da so imeli tudi slovenski veleposestniki zaupanje v centralni volilni odbor, kajti z veliko večino izvoljeni so tudi v tej skupini po centralnem odboru priporočani kandidati. Udeležitev je bila jako mnogobrojna, agitacija na obeh straneh zelo živahna. Od 189 volilcev udeležilo se je glasovanja ali osebno ali s pooblastitvijo 138, v italijanskem veleposestvu pa od 184 volilcev le 74. Pomisliti je pa še, da je mej slovenskimi veleposestniki blizu 70 Italijanov, katerih večina je za volitev v tej skupini indiferentna, tako da smemo smelo trditi, da so se vsi slovenski veleposestniki volitve udeležili, kar kaže njih politično zrelost in jim je le v čast.

Od onih 138 oddanih glasov dobil je g. Kocijančič, veleposestnik v Podgori, 116, g. vodja Povše 89, g. notar Ivančič 85 glasov. V nasprotnem taboru je dobil g. svetnik Goriup 56, posestnik Faganel 49, Fabiani 9, Pagliaruzzi 9 glasov.

Ako si ogledamo pa natančneje Goriupove in glasove kandidatov centralnega odbora, je očitno, da je velika večina prvih italijanskih, zadnji pa so skoraj izključivo slovenskih veleposestnikov. Kajti veleposestniki iz Brd so volili povse v smislu centralnega odbora, mogoče, da je dobil g. Goriup par izmed 23 glasov. Iz Vipavske doline, katera šteje blizu 40 velikoposestnikov, je dobil, kolikor nam znano, gospod Goriup le 4 glasove. Iz Sočke doline mu je pripadlo morebiti kakih 8 do 10 glasov iz okoli 30. Spodnji Kras je tudi volil večinoma v smislu odborov, le Sežanski okraj je volil menda izključivo v nasprotnem smislu, a slučajno je tam število veleposestnikov zelo pičlo. Da ni tedaj toliko

število Italijanov v slovenskem veleposestvu, zbornali bi vsi pomagači in pristaši gospoda Goriupa, namreč gg. župani Devetak, Malnik, Mahorčič in Leban, kakih bornih 20 do 25 glasov zanj, — istinito jako malo.

Čudimo se le, da ni dobil g. Faganel več nego 49 glasov. G. Faganel je bil zadnjih 12 let poslanec in se je vedno odločno narodno vedel, tudi v obče je g. Faganel zelo priljubljena oseba. Menda mu je to največ škodilo, da je začel zadnji čas g. Goriupa priporočati, o katerem se ni nikdar slišalo, da bi si bil za slovenski narod katere koli zasluge pridobil.

Tudi ta volitev je jasen dokaz, za kom stoji slovenski narod na Goriškem.

Iz Celja 3. julija. [Izv. dop.] Iz vsega srca radujemo se Slovenci, da bomo skoraj zamogli na lastni zemlji pozdraviti presvitlega cesarja, kateri se izmed vseh vladarjev kaže ob vsakej priliki najbolj dobrotljivega. Saj skoraj ni kraja v naši monarhiji, kateremu že ne bi naš cesar odprl svoje radodarne roke v potrebi in nesreči. Torej tudi iz hvaležnosti veselje zaradi prihoda Nj. Veličanstva ter velike priprave za prav slovesni sprejem povsodi. Pa ovo veselje nam hočejo naši nasprotniki kolikor mogoče omejiti in ogreniti. Tako smo že čitali, da g. Haas v Celji hoče nam Slovincem mesto jajceta kamen, mesto ribe pa škorpijona podeliti; hoče nas Slovence na stran poriniti in le Nemcem in nemškutarjem največjo svobodo pripustiti. Kaj namerava družega kakor to, če nasvetuje slovenskim županom, da naj kličejo ob prihodu svetlega cesarja „vivat“, namesto „živio“.

Nadalje smo slišali o nekem res prečudnem ukazu. Tiste občinske table, na katerih je le slovenski napis, so morale občine na svoje stroške, dasi so bile še v najlepšem stanu, odstraniti in poleg slovenskega napisati moral se je dostaviti tudi nemški.

Radovedni smo silno, če je to povelje došlo tudi tistim občinam, katere imajo samo nemški napis, občinam, kjer nemškutarji zvonec nosijo. Ali mora res na Slovenskem dvojni napis biti? Bomo se že še prepričali! — Nemški kmet bi rekel: „so a befehl is schon zu has.“

Torej smo zares, ko smo to slišali, pomilovali občinskega tajnika v Šent Jurju na južni železnici, kateri je v največji vročini begal od table do table ter iskal poleg slovenskega napisati tudi nemškega, in če ga ni bilo, bila je kmalu lestvica pristavljena in kakor blisk urno zginita je slovenska tabla. Zdaj pa bodo ove slovenske table dobile svatovsko oblačilo, prerodile se bodo; napis bode slovenski in nemški. Navadno ima nemški jezik prednost na slovenski zemlji in tako se lahko zgodi, da bode pod nemškim napisom slovenski jezik še smel čepeti.

Iz Litijskega okraja 5. julija. [Izv. dop.] Kakor znano, določeno je, da se bode presviti cesar

na svojem potu s Štirskega proti Ljubljani tudi nekoliko trenutkov na Litijski železnični postaji pomudil. Gotovo to vsakega iz vsega srca veseli, ki nema sredstev ne priložnosti, da bi si slavnost v Ljubljani ogledal. Nadejal bi se torej človek, da se temu visokemu obisku primerne priprave delajo; da se sploh veliko prireja, da se ta slavnost poviša, da se izkaže Najvišjemu gostu primerna čast; — a motil bi se zelo. Razen nekaj zastav in družih malenkostij ni videti še kaj posebnega, dasi so dnevi do tedaj že zelo seštet. Urno tedaj Litijci, pokažite, da umete tudi vi z družimi prebivalci Kranjske dostojno čislati visoki obisk in da veste obhajati nenavadno redko slavnost 600letnice združenja z našo presvitlo vladarsko hišo.

Drugače je iz mnogih ozirov življenje v Litiji skoro bi rekel dolgočasno. Ni je videti take zaupnosti, tacega neposiljenega družabnega življenja, kot je to sploh drugod navada. Iz tega najbrže izvira, da tu še dozda ni duha o kakem pravem društvenem življenju. Niti najmanjšega društva nemamo v Litiji, akoravno imamo prav veliko razumnikov in odličnih oseb. In dandanes je tako družabno življenje prvi in glavni pogoj prijetnemu socialnemu bivanju in napredku. Skoro v najbolj skromni pogorski vasi se dobi dandanes že kako primerno društvo; ali naj bo tedaj naša Litija vedno še v zadnje vrsti, ali naj jo res one male hribovske vasi prekosijo? Urno združite se! Vsaki naj nekoliko stori in se potruži v prid občenemu blagru in kmalu bode drugače. Ne glede na prijetnosti, ki je vsekakor podaja društveno življenje, prirejali bi si tukaj lahko izredno prijazne in mično kratkočasne zabavne večere, kajti gotovo se zamore Litija ponašati, da ima v svoji sredini izrednih močij, ki bi se pri prvi priliki, ko bi se Litija prerodila v tem smislu, veselimi srcem posvetile družabnemu življenju. K—v.

Iz Šentjurja pri Kranji 2. julija. [Izv. dop.] Kakor je znano, obiskalo nas bode letos o priliki šeststoletnice Nj. Veličanstvo presviti cesar. Tudi pri nas bomo imeli srečo, pokloniti se svojemu Najvišjemu gospodu in cesarju.

Zatorej radostnega srca naznanjam, da bomo o tej priliki dobili novo krasno slovensko zastavo, ki bode našim potomcem kot spomenik šeststoletnice kazala, da smo bili zvesti gaslu: „Vse za vero, dom in cara!“ Imeli smo tudi poprej lepo slovensko zastavo, ki je bila prejšnja leta na dveh taborih odličena z lepimi trakovi, ali čujte! ko se je po neki svečanosti nekoliko zaradi mokrote razobesila, bila je po neki zlobni roki tihotapno ukradena in raztrgana. Čudno pa resnično! — Prevzeli so pa zdaj nalogo, da so nabrali potrebnih novcev za novo zastavo tukajšnji narodni Šentjurski mladeniči, in se tudi začeli učiti novejšje slovenske narodne pesni.

Naj jim bode tukaj za njih trud izrečena presrečna zahvala, kakor tudi vsem darovalcem, ki

povesiti. Stopila sta v sobo. Tri ženska bitja po raznih koteh se pokažó njega očem. Jedna je razkladala karte, jedna je sedela pred klavirjem in z dvema prstoma igrala nekaj žalostnega, podobnega stari polonezi, tretja pa je sedela pred zrkalom, z glavnikom razčesavala dolge lase, a ni pomislila na to, da bi bila končala svojo toaleto o prihodu tuje osebe. Nekaka neprijetna nerednost, kakršno nahajate pri samozivcu po zanemarjenosti, kazala se je po vsej sobi. Posobje, jako lepo, pokrito je bilo s prahom; pajek je s svojo pajčevino preprezal krasni strop; skozi nezaprte duri sosednje sobe se je svetil črevelj z ostrogo vred in rudeče smijala uradne sukuje podloga; hrumotno moško govorjenje in prav srčno žensko smijanje se je slišalo iz nje.

Bog! — kam je bil prišel! Iz početka sam svojim očem ni hotel verovati — in začel je pazno motriti predmete, ki so polnili sobo; ali gole stene in brez vsakojakih zaves okna so razodevala pomanjkanje dobre gospodinje; brezživotna lica teh žalostnih bitij, katerih jedno je sedelo mu prav pred nosom in mirno gledalo ga tako, kakor zaplata žedi na tujej obleki, — vse to mu je pričalo, da je prišel v zanemarjeno stanišče, kjer ima svoje bivališče žalostna pohujšljivost, izrodek napačne omikanosti in

premnožne prestolne ljudnosti; — v stanišče, kjer je človek zatrl vse bogočastje in posmehuje se vsemu krepstju in svetemu čutju, ki diči življenje, — kjer je ženska, ta krasotica svetá, krona stvarjenja, premenila se v nekovo čudovito dvoumno bitje, — kjer je duševnej čistoti in vsej ženskosti odpovala se in gnjusobno prisvojila si moško vedenje in smelost, ter že nehala biti slabo, prekrasno in od nas tako različno bitje. Piskarev je od vrha do tal meril jo z zavzetimi očmi, kakor bi se bil hotel še preveriti, ali je to prav ta, katera ga je tako očarala na Nevskem prizorišči in zvalila za seboj. Ali stala je pred njim tako lepa; lase je imela tako krasne; oči so jej bile še zmirom tako čaralne! A bila je čvrsta; le sedemnajst let je bila stara; podoba je kazala, da je stoprv zalotila jo strašna kužnost. Ni se upal še dotakniti nje obličja, belo živega in malo senčnega vsled rahle rudečice — velekrasna je bila res.

Nepremično je stal pred njo in že se je hotel zamisliti prostoduševno tako, kakor se je bil zamislil popreje. Ali krasotico je dolgočasilo to verno molčanje: pomenljivo je nasmijala se in gledala mu je naravnost v oči. Pa ta nasmeh je bil polen žalostne drzovitosti: tako je bil čudovit in ujemal se

je z nje obličjem tako, kakor izraz bogočastnosti pristuje tatovemu obrazu ali kupčijska knjiga pesniku. Stresnil se je. Krasotica je odprla svoja razkošna usta in spregovorila nekaj, ali bilo je oboje tako abotno, tako dvomljivo, kakor bi s poštenostjo vred človeka zapustil tudi razum. Ni hotel slišati ničesar več. Nenavadno je bil smešen in neukreten, kakor kak otrok. Ne, da bi bil zaužil to udanost, — ne, da bi bil vesel take prilike, kakršna bi bila na njegovem mestu vsakemu sicer ugodna, temuž zbežal je kakor jelen, in na moč hitro pribežal na ulico.

Povešene glave in poobešenih rok je sedel v svojej stanici, kakor kakov revež, ki je našel biser, pa je padel v morje mu. „Takova krasotica, taka čaralna vnaujost! — a kje? — na kakem mestu?“ — To je bilo vse, kar je mogel spregovoriti.

Nikoli, res je to, nas žaloba ne ovlada tako silno, kakor o pogledu na krasoto, ki je dotaknila se je hudobija s svojim strupovitim dihom. Ko bi še ostudnost jednila se z njo! — ali krasota, nežna krasota — le-ta se le s poštenostjo in čistostjo vred zlija v naše misli.

(Dalje prih.)

so nekateri segli globoko v žep in se blagodušno izkazali prave domoljube.

Naj vam še naznanim veselo prikazen, kako da tukaj čez dalje bolj kmetsko ljudstvo čita slovenske časnike; veselo je videti ljudstvo posebno ob nedeljah, ko gredo časniki od roke do roke po vasi.

Pisal sem že pred tremi leti, kako potrebno in koristno bi bilo tukaj v Šentjurji bralno društvo, ker broji vas blizu 200 hišnih števil in ker imajo taka društva že več del povsod, kjer se je ljudstvo probudilo iz narodnega spanja. Kajti bralna društva po vsi moči pospešujejo narodno zavest in lepo obnašanje mladeničev in mož, in pomagajo k zdravi omiki in duševnemu razvedrenju. Zatoraj Šentjurski narodnjaki, povzdignimo glas! Viribus unitis, ustanovimo bralno društvo, da se bomo v društvenih prostorih zbirali pod novim praporom sebi in domovini v slavo. Faciter.

Iz Ljubnega 4. julija [Izv. dop.] V dan 1. t. m., ko je naš mili cesar dospel v glavno mesto zelene Štirsk, obhajal je kaj lepo naš stari, ob levem bregu bistre Savinje ležeči trg Ljubno spomin združenja Štirsk dežele in slovenskih pokrajin s Habsburško rodovino. — Slovensko prebivalstvo trga in cele občine pokazalo je, da svojega modrega vladarja čista in ljubi, da mu je udano in zvesto. Trg je bil zavsem praznično opravljen; nad 40 zastav: cesarskih, — štirskih — največ pa narodnih belomodro-rudečih — plapolalo je raz strehe, okna in visoka drevesa. Na večer zažigali so mnogobrojne kresove na gričih, pa tudi na najvišjih vrhuncih naši vrli slovenski gorjanci, da so se videli daleč po Savinskeji dolini do Celja in dalje do Zagreba k našim sobratom Hrvatom. Trg bil je razsvetljen, okna okrašena z mnogoterimi in mnogovrstnimi slovenskimi napisi in transparenti v slavo vse cesarske rodbine. Na trgu zbral se je mešani pevski zbor, obkoljen od rezervistov, ter glasno iz dna srca zapel cesarsko himno, po kateri zadonel je strel možnarjev. — V dan 2. t. m. zbudilo nas je gromenje možnarjev in lepo ubrano zvonjenje. O 1/28 uri zbral se je na trgu občinski zastop in krajni šolski svet Ljubenski, krdele veteranov, rezervistov in domobrancev, šolska mladež z učitelji, kakor tudi večinoma vsi farani, ter se v dolgi procesiji podali med trobentanjem in bobnanjem v cerkev sv. Jožefa na Rosulih, da pokažejo v hvaležni molitvi udanost do prevzvišene Habsburške dinastije, Boga proseč: „da nam prebлага očeta, prevzvišenega cesarja Frana Josipa I. in vso njegovo rodbino še dolgo ohrani.“ — V kratkeji pa jedrnatiji pridigi povedal nam je naš gosp. župnik, znan kot dober govornik, pomen slavnosti in končal z opominom na ljudstvo, v cerkvi natlačeno, „naj se njih srca, kakor plamen v gorečih molitvah in prošnjah vzdigujejo kvišku, da nam mili Bog obvaruje, ohrani in oblagruje našega vladarja.“ — Za tem sledi slovesna peta sv. maša, „Te Deum“ in cesarska himna. — Po cerkveni slovesnosti podali so se dotični zastopi, šolska mladina in ljudstvo na tako imenovani „forst“, kraj, za veselico odmerjen, in s podobama cesarja in cesarice okinčan. — Po slavnostnem z živioklici vzprejetem govoru zapoje se zopet cesarska himna spremljena s strelom. — Potem defilirajo pred v redu stoječimi zastopi in šolsko mladino rezervisti, domobranci in veterani. Šolskeji mladini razdelilo se je 40 knjižic „Habsburški rod“. — Pričela se je obča veselica z mnogimi nagovori in napitnicami.

Rezervisti, domobranci in veterani so pri vajah pokazali, da so se pri vojakih izvrstno izurili in da vojaških vaj še neso pozabili. — Z veseljem postreglo se jim je s pivom, vinom in kruhom. Isto tako se je pri vaji šolarjev pokazalo, da se je gospod učitelj mnogo in uspešno trudil, gspdc. učiteljica pa poštene in prijetne igre z deklicami uvežbala.

S to slavnostjo pokazal je naš trg in vse prebivalstvo, da njih srca goré za potomca preslavne Habsburške dinastije, kateremu je vsakdo iskreno udan in neomahljivo zvest, dok mu bo kri v žilah krožila.

Mnogo naših ljudij se ne bode strašilo osem ur dolgega pota v 11. dan t. m. v Celje, da bi vi-

deli blago obličje našega vladarja in z drugimi slovenskimi prišleci vzkliknili gromoviti živio!

Iz Ribnice 3. julija. [Izv. dop.] V pojasnenje članka iz Ribniške doline v „Slovenskem Narodu“ od 30. junija št. 147 vam pošljem naslednje vrste.

Omenjeni dopis je sicer večinoma resničen, vendar je resnica v njem tako zasukana, da se ne zamore na nikak način najti, ako se stvar ne pojasni:

1. Se dopisnik zaletuje ob kompromis, katerega so bili Ribničani s Kočevci napravili. Temu se pa ni moglo izogniti, ker ima trg Ribnica le 50 volilcev, Kočevje pa 80, in mislim, da še nekaj čez. Kaj pomaga torej Ribničanom, ako bi hoteli svojega kandidata postaviti, ker iz Ribnice bi ne bili zamogli vseh volilcev spraviti na volišče, in ker bi Ribniški kandidat v Kočevji k večjemu 15 glasov dobil, drugi Kočevjarji volijo pa vedno kot jeden mož.

2. Ne vem, od kod je dobil dopisnik omenjenega dopisa prepričanje, da se bo Ribnica izbrisala iz vrste narodnih trgov. Prosim ga tedaj, naj bi svoje prepričanje o tem naznanil.

3. Tudi to, da nema Ribnica moža, katerega bi si za župana izbrala, ni res, ampak nobeden pri zadnji volitvi izvoljenih odbornikov ni bil tukajšnji duhovščini po volji, zato je tudi pri zunanjih odbornikih to dognala, da so, ker so imeli oni večino, iz mej sebe volili župana.

4. Da je Čitalnica izginila ali se usušila pa ni kriv nobeden sedaj v Ribnici stanujočih „mož“, ker razen jednega so se že tedanji odborniki od tod preselili. To je bil res velik naroden greh, ali kar se je takrat storilo, ni sedaj več za popraviti. Pa sedaj o tem govoriti se mi na zdi umestno, znabiti še pride čas, ko bomo o tem spregovorili in natančno naznanili, kako in kaj se je takrat ravnalo.

5. Tudi tega ni nobeden Ribničan kriv, da krajni šolski svet nema še predsednika, ker to ne spada v naše področje.

6. Gospod pisalec zgoraj omenjenega dopisa, povejte mi samo to: katera gostilna v Ribnici ni narodna, ali katere gostilne lastnik je nemškutar? Zahvalite Boga, da vam lončeni „bajs“ še ni zabrenčal v neljubo odpošnico.

Sploh pa bi se lahko posluževali uljudnejših izrazov in ne treba smešiti „piskrov in reščet“, kajti bolje je piskre in reščeta delati in se pošteno preživeti, nego delati d.

Pa, akoravno nemamo tu nikakega narodnega društva, je vendar ljudstvo za narodno stvar ravno tako ali pa še bolj uneto, kot tam, kjer imajo društvo. In dokler si bosta sedaj obstoječi stranki tako ostro nasproti stali, kot sedaj, ni mogoče ustanoviti nikakega društva, in kdor bi poskušal, opekeli bi si prste, ker prva nema zadostne materialne podpore, drugi pa manjka delujočih močij.

Domače stvari.

— (K prihodu Nj. Veličanstva.) Povodom deželne slavnosti bode 12. t. m. v stolni cerkvi slovesna maša. Da ne bode nikakega nereda, zapre se cerkev ob 7. uri za navadno občinstvo in je od 7. do 7 3/4. ure dovoljen ustop le tistim privatnim osobam, ki imajo izkaznice stolnega župništva. Po 7 3/4. uri ne bode nikomur dovoljen ustop.

— („Missa solemnis“) in memoriam felicissimi DC annorum regiminis augustissimae ac serenissimae domus Habsburgicae in ducatu Carnioliae zovese slavnostna maša, katero je za rečeni slučaj zložil korojski prestolne cerkve gosp. Anton Foerster in katera se bode pela ob navzočnosti Nj. Veličanstva pri velikeji maši dne 12. t. m. v prestolni cerkvi. Omenjena maša zložena je tako praktično, da se zamore peti z mešanim zborom z orchestrom ali orglami, ali pa tudi vokalno brez spremljevanja. Vso kompozicijo prošnja slavnostno navdahnjeni, a vendar pravi cerkveni čut, ter dela vnanja nje oblika vso čast domačej tiskarni R. Miličevje. Založilo je to mašo „Cecilijansko društvo“ ter jo ravnokar razpošljalo svojim članom kot slavnostno darilo.

— (Znižana voznina.) Vodstvo južne železnice ukrenilo je brzojavno, da o priliki prihoda presvitlega cesarja za 50% znižana voznina velja tudi za vse postaje počenši v Brežicah pa do Trbovelj od 10. do uštetega 15. t. m. v vseh treh razredih v Ljubljano in nazaj. Štajerci in Dolenjci, za katere se je v posebni prošnji potegnil gosp. poslanec V. Pfeifer, so po tem ukrepu tudi deležni na polovico znižane voznine.

— (Brez komentara.) Kot zastopnik neke stranke uložil je dr. Zarnik v Ljubljani revizijski rekurz na najvišje sodišče v slovenskem jeziku. Te dni vrnil se je akt z odlokom, da naj se priziv v treh dneh predloži v nemškem jeziku.

— (Duhovna svetovalca) postala sta gosp. Jan. Rozman, župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani in g. Kalist Medic, župnik frančiškanski v Ljubljani.

— (Vabilo k svečanosti), katero priredi Ptujška Čitalnica dne 10. julija t. l. v svojih prostorih „Narodnem domu“ o priliki prihoda Nj. Veličanstva. Vspored: 1. A. Nedvč: „Slovenska dežela“, možki zbor. 2. Hajdrih: „Jadransko morje“, možki zbor. 3. Slavnostni govor, govori veleč. gosp. Božidar Raič. 4. Miklošič: „Austrija moja“, mešani zbor. 5. Dr. B. Ipavc: „Vojaška“, možki zbor. 6. Beethoven: „Noč“, četverošpev. 7. Beethoven: „Jubelouverture“. 8. Klaič: „Sovračanje“, možki zbor. 10. Parma: „Venec slovenskih pesnij“, potpourri za 2 gosli, cello in glasovir (četeroročno). 11. A. Nedvč: „Zvezna“, možki zbor. Začetek ob 8 uri zvečer.

— (Gosp. Viktor Parma), ki se nam je že priljubil kot srečen in plodovit kompoziter, izdal je povodom 600letnice „Jubelmarsch zur Erinnerung an die allerhöchste Anwesenheit Seiner k. u. k. apost. Majestät Franz Josef I. in Krain anlässlich der Jubelfeier der sechshundertjährigen Zugehörigkeit des Landes Krain zur Hausmacht des durchlauchtigsten Kaiserhauses für das Pianoforte comp. nirt. Op. 11. — Ta slavnostna popotnica obsega 11 stranij in ima jako elegantno obliko. Cena jej je 75 kr. Dobiva se pri založniku J. Giontini-ji v Ljubljani.

— (Na tukajšnji podkovski šoli) vršila se je 29. junija skušnja iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Predsedoval je izpraševalni komisiji vodja podkovske šole, dr. K. vitez Bleiweis Trsteniški, izpraševalca bila sta c. kr. okr. živinozdravnik gosp. F. Gaspari in učitelj podkovske šole, gosp. E. Šlegel. Samo iz podkovstva bili so izprašani sledeči kovaški mojstri, kateri pa neso obiskovali podkovske šole: Ažman Franjo iz Viča, Fabijan Jurij iz Istre (oba sta mojstra na Kočevskem), Medic Jurij iz Koprivnika na Kočevskem, Poženel Janez iz Črnega Vrha, Rötthel Franjo iz Loke okraja Črnomeljskega, Železnikar Franjo iz Mokronoga. Omenjeni kovači pokazali so po teoretični in praktični, ves dan trajajoči skušnji zadostno vednost v podkovstvu. Iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa bili so izprašani sledeči kovaški učenci, kateri so bili pol leta v podkovski šoli: Bratina Karol in Brečer Fran, oba iz Šturije, okraja Postojnskega, Jemc Franc iz Logatca, Klun Franc iz Lienfelda na Kočevskem, Kirinčič M. to iz Karlovca na Hrvatskem, Mramor Franc iz Nove vasi, okraja Logaškega in Župan Andrej iz Zgornjega Otoka v Radovljiškem okraji.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše: Danes popoldne 4. t. m. je toča s silnim viharjem uničila vasi: Studena Gora, Pavlica na Primorskem, Mala, Velika Bukovca in Soze na Kranjskem. Na stotine centov sena je odplavljenih, tudi kosci so se komaj rešili.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krško 5. julija. Na ulogo Krškega županstva je vodstvo južne železnice znižalo vožno ceno na polovico za vse postaje mej Brežicami do Ljubljane in nazaj od 10. do 15. julija.

Dunaj 5. julija. „Wiener-Zeitung“ poroča, da je knez Lobkovic imenovan vrhovnim

deželnim maršalom za Česko, dr. Waldert namestnikom.

Plauen 6. julija. Saksonski kralj potujoč po Vogtlandu obiskal je v Mitau-u tovarniško poslopje George. Vozni stol, v katerem se je hotel kralj s spremstvom peljati kvišku, zdrsnil je navzdol in večja peza padla je na tla in ubila okrožnega glavarja Hübler-ja. Ravnatelj tovarne težko ranjen. Kralj in drugi neso poškodovani. Kralja je dogodek tako pretresel, da je ustavil potovanje in se vrnil v Draždane.

Madrid 4. julija. Zanikava se, da bi bi bila na Malti kolera.

Zahvala.

Gospod dr. A. Gregorič, odvetnik v Ptuiju, daroval je radovoljno šoli pri Malej Nedelji znesek 20 gold., za kar se krajni šolski svet blagemu dobrotniku najsrčneje zahvaljuje.

Mala Nedelja, dne 1. julija 1883.

A. Božič,
načelnik.

Zahvala.

Slavna „Posojilnica v Celji“ je po svojem ravnatelju g. M. Vošnjaku darovala tukajšnji šolski mladini 50 iztisov J. Tomšičeve knjižice „Habsburški rod“, za kar se v imenu obdarovane mladine najtoplejše zahvala izreka.

Krajni šolski svet v Vojniku,
dne 3. julija 1883.

Jan. Kompoljšek,
načelnik.

Tone Brezovnik,
zač. vodja šole.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	76
Rež,	4	87
Ječmen	3	71
Oves,	2	93
Ajda,	5	26
Proso,	5	85
Koruza,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	—	96
Maslo, kilogram	—	88
Mast,	—	70
Špeh frišen	—	78
„ povojen,	—	85
Surovo maslo,	—	21/8
Jaica, jedno	—	8
Mleko, liter	—	60
Goveje meso, kilogram	—	52
Telečje	—	62
Svinjsko	—	32
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	17
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	2	78
Slama,	1	40
Drva trda, 4 kv. metre	6	20
„ mehka, „	4	—

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu visoko in sploh za 2-55 mm. višje, kot srednje stanje celega leta; znašalo je namreč 737-85 mm., ter bilo samo v ponedeljek podnormalno. Najvišje, za 4-31 mm. nad normalom, je bilo srednje stanje v soboto; najnižje, za 0-12 mm. pod normalom, v ponedeljek; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 4-43 mm. Stanje sploh je bilo tudi le 3krat podnormalno; najvišje, za 4-94 mm. nad normalom, v soboto zjutraj; najnižje, za 0-80 mm. pod normalom, v ponedeljek popoldne; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 5-74 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 2-48 mm., je imel torek; najmanjši, za 0-60 mm., sredo.

Thermometer: Stanje termometrovo je bilo v pretečenem tednu srednje in le za 0-1° C. pod normalom, znašalo je namreč 18-8° C., ter bilo v ponedeljek, petek, soboto in nedeljo nadnormalno; v četrtek normalno; v torek in sredo podnormalno. Najvišje, za 0-4° C. nad normalom, je bilo srednje stanje v ponedeljek, oziroma v soboto; najnižje, za 1-5° C. pod normalom, v torek; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 1-9° C. Stanje sploh je bilo 7krat nad-, 14krat pa podnormalno; najvišje, za 6-9° C. nad normalom, v ponedeljek popoldne; najnižje, za 3-9° C. pod normalom, v sredo zjutraj; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 10-8° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 10-6° C., je imel ponedeljek; najmanjši, za 4-6° C., četrtek.

Vetrovi so bili v pretečenem tednu precej slabotni in tudi ne posebno spremenljivi. Največkrat, 7krat, je bil „vzhod“, 5krat „jugozahod“, po 4krat „brezvetrije“ in „burja“, 1krat „gorenjec“.

Nebo je bilo največkrat, 12krat, „po polnem jasno“, 5krat „oblačno“, 4krat „deloma jasno“.

Vreme je bilo precej nestanovitno; teden je imel le dva deževna dneva s komaj 3-80 mm. mokrine.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunajska borza

dne 5. julija.

Papirna renta	78 gld. 60 kr.
Srebrna renta	79 „ 45 „
Zlata renta	99 „ 40 „
5% marcna renta	93 „ 35 „
Akcije narodne banke	837 „ — „
Kreditne akcije	293 „ — „
London	119 „ 95 „
Napol.	9 „ 50 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „
Nemške marke	58 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 „ — „
Državne srečke iz l. 1864.	100 „ 167 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	99 „ 25 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 60 „
„ 4%	88 „ 25 „
„ papirna renta 5%	86 „ 60 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ 20 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104 „ 90 „

St. 290.

(451)

Razpis učiteljskih služeb.

Na narodnih šolah v **Podgradu** s slovenskim učnim jezikom, potem v **Munah**, pri **Sv. Matiji** v **Moščenicah** in v **Bergudu** s hrvatskim učnim jezikom so izpraznjena mesta jednega učitelja III. reda.

S temi službami združeni dohodki so razvidni iz deželnih zakonov od dne 3. novembra 1874 in 10. decembra 1878.

Prosilci za ta mesta imajo uložiti svoje dokumentirane prošnje v **4 tednih** pri podpisnem okrajnem šolskem svetu, event. po službeni poti.

C. kr. okrajni šolski svet v Voloskem,
dne 3. julija 1883.

Umrlj so:
2. julija: Marija Krmec, meštrina uoba, 80 let, Karlovska cesta št. 7, za spridenjem spodnjih organov telesa. — Marija Kukec, gostilja, 77 let, Kolodvorske ulice št. 21, za oslabljenjem v starosti. — Stefanija Gril, agentova hiš, 2 mes., Meštni trg št. 10, za oslabljenjem. — Jožeta Burjak, kajzarjeva hiš, 16 mes., Hlapčevanica št. 9, je utonila.
3. julija: Marija Wohlfart, črevljarska udova, 46 let, Zidovska steza št. 3. — Marija Stergar, gostilja, 57 let, Kraljeva ulica št. 11, za oslabljenjem v starosti.
V deželni bolnici:
30. junija: Neža Ravbar, gostilja, 66 let, za srčno napako.
9. julija: Marija Frei, blizna 40 let stara, bila je umirajoča prišleca ter umrla za pljučnico nim eksudatom. — Blaž Kuhar, učitelj, 43 let, za otrpjenjem srca.

Proda se

jeden startin = 150 hektolitrov rudečega istrijskega vina po 15 gld. 50 kr. za hektoliter ab Montona, ali pa 16 gld. od postaje Pazin, brez posode.

Adreso pove upravništvo tega lista.

(431—3)

Rogaška Slatina.
Spodnje Štajersko.
Južno žel. postaja:
Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, gorko podalpinsko obnebje, slatina, železne kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo. Glavno označenje: bolečni prebavljivih organov. Krasni izleti, topliški salon, godba, koncerti, tombola itd. itd. Prospekti gratis. Stanovanje in voda naj se naroča pri vodstvu.

Broj 1835.

(445—2)

Objava.

Razpisuje se natječaj za mesto općinskog lječnika u ovome mjestu.

Plaća mu je ustanovljena u godišnjih 1500 forinta, koje će predplatno svakog mjeseca iz općinske blagajne surazmjerno primati za lječenje ubožnijih cjelog občinskog okružja.

Imenovanje sljediti će na temelju dokaznica o nauku i praktičnom iskustvu u službovanju.

Iziskuje se, da općinski lječnik govori srpsko-hrvatskim jezikom i po mogućnosti da poznaje i italijanski.

Sa imenovanim lječnikom sklopiti će se pogodba najmanje za tri godine i utanačiti će se one pristojbine za njegova službovanja putovanja u razna sela.

Rok natječaja traje do dana **20. srpnja t. g.**

U Kninu, 30. junija 1883.

C. kr. vladin povjerenik — Upravitelj općine Skarić.

JOSIP GEBA,

urar,

v Slonovih ulicah št. 11,
priporoča svojo mnogovrstno in izbrano zalogo

zlatih in srebrnih žepnih ur,

ur na nihalo, da bijó ali pa tudi ne, salon-skih, stenskih ur, francoskih in ameriških vzbujevalcev, ur iz Schwarzwalda itd. itd.

Velika izbér

švicarskih sviralk,

ki svirajo 2 do 10 komadov, z bobnom in zvončeki, v bogato opravljenih zabojčkih, posebno pripravne za slavnostna darila.

Ceniki na zahtevanje brezplačno.

(452—1)

Poprave izvršujejo se najbolje in najhitreje.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice

od 1. junija 1883 naprej.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod 6:45 zvečer	7:— zjutraj	9:— zvečer	1:30 popol.	—
Mürzzuschlag	10: 2	10:27	2:10 po noči	5:27	—
Gradec	11:59 po noči	12:58 popol.	6:10 zjutraj	9:30 zvečer	10:40 dopol.
Maribor	1:19	2:23	8:20	11:41 po noči	2:28 popol.
Celje	2:43	3:51	10:29 dopol.	1:50	5:35
Laški Trg	—	4: 8	10:46	2: 6	5:58
Rimske Toplice	—	4:20	10:58	2:17	6:15 zvečer
Zidani Most	3:25 zjutraj	4:43	11:35	2:43	6:47
Ljubljana	4:42	6: 6 zvečer	1:19 popol.	4:27	9:25
Postojina	4:45	6:11	1:28	5:45 zjutraj	9:55
Nabrežina	6: 3	7:51	3:36	7:52	1:31 po noči
Trst	7:44	9:34	5:48	10: 4 dopol.	5:14 zjutraj
	8:10	10:—	6:23 zvečer	10:38	6: 3

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	8:— zvečer	6:40 zjutraj	10: 5 dopol.	6:— zvečer	8:15 zvečer
Nabrežina	8:42	7:14	10:55	6:47	9:44
Postojina	10:13	9:11 dopol.	1:42 popol.	9:22	1:53 po noči
Ljubljana	11:25 po noči	10:38	3:31	11:10	4:55
Zidani Most	11:28	10:43	3:39	12:10 po noči	5:25 zjutraj
Rimske Toplice	12:47	12:34 popol.	5:31	2:25	8:15
Laški Trg	—	12:47	5:43	2:39	8:33
Celje	—	12:59	5:54	2:52	8:50
Maribor	1:28 po noči	1:17	6:14 zvečer	3:15	9:19 dopol.
Gradec	2:55	2:47	8:30	5:55 zjutraj	12:52 popol.
Mürzzuschlag	4:22 zjutraj	4:24	10:58	8:20	4:35
Dunaj	6:30	6:52 zvečer	2:15 po noči	11:46 dopol.	9:30 zjutraj
	9:40 dopol.	10:—	6:30 zjutraj	4: 3 popol.	—

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.